УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 pokib
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК · UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 81-83 Grand St Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 185. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 8-го ЖОВТНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 8, 1969 No. 185. VOL. LXXVI

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 7 жовтня 1969

В АМЕРИЦІ

ОКРЕМА КОМІСІЯ, ПОКЛИКАНА до життя секретарем здоров'я, освіти й добродійности Робертом Г. Фінчом вивчала впродовж кількох місяців причини заворушень студентів університету й учнів середніх шкіл (гай скул) і тепер предложила Фінчові звіт в цій справі. Висновок підкомісії такий, що успокоїти шкільну молодь можна не репресіями проти демонстрантів, тільки реформою шкільництва. Треба зреформувати методу і матеріял навчання, поведінку вчителів до учнів і студентів та дати більший голос студентам в адміністрації академічних шкіл.

КОЛИШНІЙ ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ДІН АЧЕСОН п'ять років тому видав був перший том своїх спогадів під заголовком „Вранці і вполудне", в яких він оповів, як працював в Державному Департаменті під проводом секретарів Корделла Голла, Едварда Стеттініюса, Джеймса Бирнса і Джорджа Маршалла. Він не хотів тоді написати другий том, бо боявся, що не зможе бути об'єктивним, згадуючи події, що відбулися під час тих років, коли він за другої президентури Ніксона був сам державним секретарем. Тепер він видав другий том спогадів під назвою „Присутній під час творення", де пишеться про війну в Кореї, виник держави Ізраїлю, Плян Маршалла і НАТО. Ачесон змінив свою думку і видав спогади про події, в яких брав живу участь, бо вірить, що це потрібне нинішньому читачеві.

ДРУЖИНА АРІСТОТЕЛЯ ОНАССІСА, колишня пані Джеклін КеннедіТ, легким ударом „джюдо" повалила на землю журналіста - фотографа зі щоденника „Дейлі Ніюз" Мела Фінкенстейна, який хотів її фотографувати в кіні, де вона була присутня на фільмі „Я є курйозний" (жовтий). Цей фільм показує сексуальні сцени. Журналіст оповідав свою немилу пригоду з пані Онассіс на вулиці під театром, як вона зручно кинула його на землю на хідники і сказав іншим журналістам: „Я був приголомшений і одночасно здивований. Я високий на 5 стіп і 10 цалів, а пані Онассіс на два цалі нижча. Я важу 161 фунтів". Він не буде оскаржувати пані Онассіс. „Це ж все таки пані Кеннеді!"

КРАЙОВИЙ ЦЕНТР ПОШЕСНИХ НЕДУГ в Атланті передбачає, що цього року не буде такої епідемії інфлюенци, як минулого року, коли в 44-ох стейтах цієї країни від азійської флю померли 45,000 до 60,000 осіб. Цей центр звичайно рекомендує восени старшим особам щепитися проти інфлюенци. Щепитися мали б і ті всі, які нездужають на хронічні недуги. Минулорічна вакцина проти азійської флю не мала такої сили, як від неї очікували. Ті стейти, в яких минулого року не було епідемії інфлюенци (Міссіссіпі, Оклагома, Невада, Висконсін, Тексас, Небраска і Гаваї) — можуть її подіватися цього року.

НАУКОВЦІ - АРХЕОЛОГИ СТАРАЮТЬСЯ відшифрувати письмо старинних маїв і в цій цілі фотографують всі написи цим письмом в кількох країнах в Середущій Америці та в Мехіко. Написи цим письмом знаходяться в Гондурасі, Ґватемалі та на Юкатонському острові в Мехіко. Ці написи є в 200 місцевостях, які знаходяться в джунглях, де можна подорожувати на мулах, що деколи грузнуть по живіт в болоті. Культура й цивілізація маїв виникла між 1500 до 300 р. перед Христом і стала славною в роках між 300 до 900 християнської ери. Коли еспанці прибули до цієї частини Америки — культура маїв була в упадку. Коли б вдалося відчитати те письмо, може вдалося б тоді пізнати причину упадку цивілізації маїв.

У СВІТІ

У ПІВНІЧНІЙ ІРЛЯНДІЇ ВІДНОВИЛИСЬ релігійні заворушення. В столиці Північної Ірляндії Бельфасті британські війська, що їх вислано туди задля заведення спокою, мусіли вжити слізного газу для розпорошення протестатських екстремістів, які знову повели бурхливу демонстрацію проти католиків. Протестанти мають перевагу у Північній Ірляндії і католики борються проти дискримінування їх при отримуванні праці, помешкань і т. д.

БРИТІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ГАРОЛД ВІЛСОН ПРИЗНАЧИВ Джорджа Томсона на члена свого уряду із спеціяльною функцією — старатися за допущення Британії до Европейської Економічної Спільноти, чи пак Спільного Господарського Ринку, — найбільшої західньо - европейської господарської організації, членами якої є Франція, Західня Німеччина, Італія, Голляндія і Люксембурґ. Томсон був давніше секретарем, себто міністром, для справ Коммонвелту і виявився добрим дипломатом. Де Ґолль двічі заклав „вето" проти прийняття Британії до ЕЕСпільноти, але новий уряд у Франції прихильніше наставлений до цієї справи.

В'ЄТНАМСЬКІ КОМУНІСТИ НЕ ПРОЯВЛЯТИМУТЬ ніякої зміни свого дотеперішнього становища на Паризькій конференції про В'єтнам, вичікуючи повороту до Парижу голови північно - в'єтнамської делегації Хуана Туї. У Північному В'єтнамі буцім-то все ще непевність внаслідку смерти Го Чі Міня, бо хоч формально обрано нового президента й формально існує уряд та верхівка компартії, насправді не стало лідера. Цим з'ясовують заклик уряду, щоб усі громадяни вивчали „заповіт великого Го Чі Міня", щоб створити його культ на зразок культу Мао Тсе-тунґа.

ДО МОСКВИ ПРИБУДЕ в четвер цього тижня новий французький міністер закордонних справ Моріс Шуман, щоб уперше нав'язати безпосередній контакт на міністерському рівні між новим французьким урядом за президентури Жоржа Помпіду.

ВДОВА ПО ПІВДЕННО - В'ЄТНАМСЬКОМУ АГЕНТІ ОТРИМАЛА від американського Уряду 6.472 дол. відшкодування за вбивство її чоловіка старшинами „спеціяльного війська", так званими „зеленими беретами". Той південний в'єтнамець, Таі Хак Чуєн був перекладачем у „зелених беретів" і їх шпигуном, але виявилося, що він служив на два боки — американцям і В'єтконґові, — і його вбили, вкинувши тіло в море. Ця таємнича справа наробила багато шуму: вдова була страшенне обурена, коли рішено не судити за це арештованих спершу 6-ох „зелених беретів", і погрожувала самогубством перед американською амбасадою.

ГРЕЦЬКИЙ ЩОДЕННИК „ВІМА" ПРИПИНИВ проголошувати коментарі на будь - які справи, поки не будуть привернені в Греції громадянські свободи. Злагіднена пресова цензура не вдоволила тамошніх редакторів, які вважають, що це тільки назверхній „трюк", який далі спутує свободу друкованого слова.

„Метс" з Ню Йорку гратимуть із „Оріолс" з Балтимору у Світових Серіях бейсболу

Вже в наступну суботу, 11-го жовтня, почнуться Світові Серії бейсболу, до яких стануть першуни бейсболових Ліґ Національної та Американської. Дружина „Метс" з Ню Йорку здобула чемпіонат Національної Ліґи трьома перемогами без однієї програної над „Брейвс" з Атланти у фінальних грах першунів східньої та західньої груп цієї Ліґи. Так само дружина „Оріолс" з Балтимору трьома „чистими" перемогами над „Твінс" з Міннесоти стала першуном Американської Ліґи. Обі ці дружини, першуни своїх Ліґ, зустрінуться вже в суботу в перших змаганнях Світових Серій, в яких першість світу здобуде та дружина, яка осягне в Серіях чотири перемоги. В останній зустрічі „Метс' із „Брейвс" кінцевий рахунок пробігів був 7:4 для дружини з Ню Йорку, яка після восьми років існування дійшла до такого великого успіху. Дружина „Оріолс" з Балтимору розправилася із своїм суперником в останній зустрічі фіналів Американської Ліґи із рахунком 11:2. Це вказує, що оба суперники Світових Серій находяться на вершинах своєї форми і будуть завзято змагатися за лаври першуна світу 1969 р.

Бейсбол — американський національний спорт і змагання за кінцеву перемогу має найбільшу увагу в країні.

Число безробітних збільшилося з 3.5 до 4-ох відсотків

Вашингтон. — Статистичне бюро Департаменту Праці повідомило, що число безробітних у вересні ц.р. збільшилося аж на 0.5 відсотка, з 3.5 до 4-ох відсотків, що уважається за надзвичайно велике збільшення в одному місяці, бо звичайно воно становить найбільше два десяті відсотка в одному місяці. Такий самий відсоток безробітних був в жовтні 1967-го року, в останніх місяцях ц.р. відсоток безробітних майже не збільшувався. Представник Уряду, асистент секретаря скарбу в справах податків Морей Л. Вейзенбавм заявив, що не буде жодних змін у фіскальній і монетарній політиці, бо, помимо, ще не сповільнився, і не зменшився інфляційний тиск на економіку, як про це свідчать індекси цін в останніх місяцях. У вересні число безробітних становило 2,958,000. Число безробітних збільшилося у всіх категоріях робітників, між дорослими чоловіками й дорослими жінками, між нелітніми, між білими й чорними. Представник Уряду це збільшення числа безробітних уважає за признаку того, що діють заходи урядових агенцій в тому напрямку, щоб зменшити інфляцію. Колишній віце-президент Гомфрі заявив, що поважне збільшення числа безробітних свідчить про те, що Уряд президента Ніксона хоче поборювати інфляцію збільшуванням числа безробітних і дозволяє на те, щоб „багаті багатіли, а решта населення була жертвою цього збагачення".

Свідок зізнав у Сенатській Підкомісії, що генерал продавав зброю

Вашингтон. — В Сенатській Постійній Слідчій Підкомісії зізнавав поліційний агент Філіп Р. Менюел про те, що начальник військової поліції генерал майор Карл С. Тирнер продав частину тієї сконфіскованої зброї, яку йому передала була поліція. Цей генерал тепер живе на пенсії. Генерал майор Тирнер дістав був 397 штук різної зброї від Поліційного Відділу в Чикаґо та 96 штук від поліції в Кензас Ситі, Мізурі. Сім штук з цієї зброї знайшла пізніше поліція в сховку у Фейєттвіллі в Північній Каролайні. Там поліція сконфіскувала 5 тонн зброї й амуніції, яка була призначена до висилки для революціонерів в Гаїті.

Відділи УНС Алентавнської Округи відбули організаційні наради

Нортгемптон, Па. — В неділю 28 вересня ц.р. тут у залі Українського Народного Дому відбулись чергові організаційні наради Аллентавнської Округи, яка нараховує 11 Відділів, а під час нарад 9 Відділів були заступлені своїми урядниками. Збори розпочав молитвою заступник голови Округи Володимир Пип'юк, який привітав присутніх і подав плян нарад. Протокол з попередніх нарад відчитала секретарка Округи Анна Гарас, а потім відбулась дискусія в справі приготувань до ювілейного бенкету в честь Батька Союзу, що його Округа плянує відбути 16 листопада ц.р. Вичерпні інформації в справі приготувань до бенкету подали голова Округи Іван Зазворський і секретарка Округи Анна Гарас. Вони подали до відома, що головним промовцем під час бенкету буде заступник головного предсідника УНС та керівник Рекордового відділу Володимир Сохан.

З черги до слова був попрошений присутній на нарадах головний радний і обласний організатор Степан Гавриш, який в першу чергу звернув увагу присутніх на обов'язки Відділових урядників супроти УНСоюзу в його ювілейному році. Він також пригадав, що біжучий рік є роком передконвенційним і тому всі Відділи повинні подбати про те, щоб мати відповідне число членів для вибрання одного чи більше делеґатів на 27-му Конвенцію УНСоюзу. Потім він подав вичерпну оцінку праці Округи та дав ряд практичних порад для ведення успішної членської кампанії. Також висловив признання для тих секретарів, які в біжучому році здобули 10 або більше нових членів, а ними були Анна Гарас — 16 членів, Іван Зазворський — 13 членів і Степан Колодруб — 10 членів.

Після доповіді розгорнулась речева дискусія, в якій забирали слово майже всі присутні, а секретарі Степан Колодруб і Мартин Шешка пропонували, щоб у майбутньому під час таких нарад давати більше практичних порад, як „продавати союзовий товар". Вичерпну відповідь для заінтересованих дали Іван Зазворський, Анна Гарас і Степан Гавриш, а при тому Іван Зазворський в імені Округи закликав усіх Відділових урядників докладати всіх зусиль для того, щоб в останніх трьох місяцях року здобути якнайбільше число нових членів для Відділів. Збори закінчено перекускою, під час якої дальше продовжувано дискусії на союзові теми. Гостину приготовили пані з Нортгемптону, а саме Бемчук і Тхорик.

Папа допускає свободу вислову в Церкві на базі визнання його зверхности

Рим. — Папа Павло VI виголосив промову на відкритті першої конференції покликаної ним два роки тому 30-членної Теологічної Комісії, при чому боронив непорушности свого зверхницького авторитету в Католицькій Церкві, як наступника Апостолів, призначених Христом. „Авторитет і забезпека цієї зверхности походять від самого Христа, нашого одинокого і найвищого Володаря, і вони сутні для керування, стабільности, мира і єдности Христової Церкви". Зате Папа, покликавшись на Другий Ватиканський Собор, заявив, що „шануватиме свободу вислову у теологічних справах", як теж потвердив більший голос єпископів у правлінні Католицької Церкви. У згаданій Теологічній Комісії засідають також теологи, які висловлювали думку про розмежування компетенцій Папи в справах церковної догматики й усіх питань віри, та в справах адміністраційних. Ніхто з так званих ліберальних опозиціоністів не піддавав під сумнів найвищої зверхности Папи в Католицькій Церкві. Припускають, що так буде й на Синоді Єпископів Католицької Церкви, який збереться у Римі 11-го цього місяця — з усіма кардиналами та сотнями архиєпископів і єпископів.

Брежнєв заявляє готовість СССР до порозуміння з Західньою Німеччиною

Берлін. — Перший секретар компартії СССР Леонід Брежнєв виголосив минулий понеділок 6 жовтня ц. р. у Східньому Берліні, на святкуванні 20-тиріччя комуністичної влади у Східній Німеччині, 45-хвилинну промову, в якій прийняв дуже примирливий тон супроти Західньої Німеччини, не тільки вирікшися давніх привичних фраз про „імперіялізм німецьких нео-нацистів", але й висловивши признання за те, що в останніх парляментарних виборах німецький нарід не обрав до парляменту ні одного члена екстремної правої Націонал-демократичної, насправді нео-нацистської партії. Брежнєв заявив, що СССР є за „злагіднення напружених відносин, за створення дійсно сусідських взаємин з усіма европейськими державами, включно з західньо-німецькою Федеративною Республікою. Очевидно, що ми зустріли б прихильно зворот політики Німецької Федеративної Республіки в сторону реалізму і відповідно повелись би". Совєтська пресова агенція ТАСС передала повний текст промови Брежнєва, але східньо - німецька пресова агенція пропустила всі прихильні для Західньої Німеччини звороти з промови Брежнєва і подала ту промову у великому скороченні, оприлюднивши зате півторагодинну промову Вальтера Ульбріхта, в якій він знову таврував „авантурницькі затії зах.-німецького імперіялізму і його військових і політичних лакеїв". Він поставив різні політичні передумови для злагіднення взаємин із Західньою Німеччиною, між ними складення Західньою Німеччиною заяви „яка мала би вартість у міжнародному праві" — під тим треба розуміти визнання суверенности Східньої Німеччини. На тих святкуваннях у Східньому Берліні були приявні делеґати від всіх комуністичних держав, за вийнятком Комуністичного Китаю, й представники різних комуністичних партій. Вулицями Східнього Берліну маршували 150.000 уніформованої молоді, що її привезено з цілої Східньої Німеччини.

У Відні помер о. Теофіль Горникевич, упорядник збірника документів про події в Україні 1914-1922

Відень. — В четвер 2 жовтня ц. р. тут після довгої і важкої недуги помер на 78-му році життя відомий український церковний і науковий діяч о. Теофіль Горникевич, упорядник великого, виданого досі вже в чотирьох томах збірника документів „Події в Україні 1914-1922 — їх значення й історичне тло", що появляється заходами й у видавництві Східньо-Европейського Дослідного Інституту ім. В. Липинського у Філядельфії. Сл. п. о. Теофіль Горникевич народився 1891 р. в Гозісві, пов. Долина в сім'ї священика Теофіля Горникевича. Після закінчення гімназії в 1914 році студіював на теологічному й філософічному факультетах Львівського університету й у Богословській семінарії у Львові. Висвячений у вересні 1918 р. одружився з Анною Сас-Яворською, донькою о. Йосифа й Наталії з Чапельських. Сини Покійного — Теофіль є професором рентґенології у Бременському університеті й наймолодший Олег професором фармакології в Торонтському університеті. Незабаром після висвячення сл. п. о. Теофіль Горникевич став капеляном Української Галицької Армії і перебував із нею до кінця Визвольних Змагань, потім вчителював у різних школах Львова і в 1935-1939 роках був катехитом Академічної Гімназії у Львові. Переїхавши на еміґрацію до Відня, був з 1940 року капеляном у різних школах. З 1956 року перейшов на пенсію й зайнявся систематичними архівними дослідами, вислідом яких є вище згаданий корпус документів. Покійний був членом-фундатором Східньо-Европейського Дослідного Інституту ім. В. Липинського і членом редакційної колеґії його видань.

Оперовий Ансамбль з успіхом виставив в Ню Йорку „Наталку Полтавку"

Ню Йорк.— В неділю 5-го жовтня Український Оперовий Ансамбль, відзначаючи 200-річчя з дня народин Івана Котляревського, виставив з успіхом народну оперету на 3 дії „Наталку Полтавку" І. Котляревського, музика Миколи Лисенка. Ролю Наталки грала М. Кокольська, Терпелихи — Г. Шерей, Петра — І. Гош, Миколи — М. Яблонський, Возного — Т. Теодорович, Виборного — Л. Рейнарович. Грала Камерна оркестра під керівництвом О. Стратичука, співав хор Оперного Ансамблю. Постановка і прекрасні декорації — Т. Федоровича, концерт-майстри: п-і Чічка-Андрієнко і Б. Босий. Публіка майже виповнила велику залю Фешен Інституту та щиро оплескувала всіх виконавців, виявляючи вдоволення з доброї гри всіх виконавців. На залі було багато молоді і глядачів із дальших місцевостей. При кінці вистави публіка оваційно вітала всіх виконавців.

В Україні домагаються повернення П. Куліша в українську літературу

Балтімор. (УІС „Смолоскип"). — В Україні, кружляє новий захалявний документ — „література, що ходить по руках", — більша праця під заголовком „Слово правди про Куліша в оборону правди Ленінської".

Як і багато інших захалявних матеріялів і книжок, так і ця, написана з „ленінських позицій". Невідомий автор, цитуючи і покликаючись на писання В. Леніна, домагається, щоб українській літературі була повернена творчість П. Куліша. Захалявний памфлет має дату 20 червня 1969 р. і написаний з нагоди 150-річчя від дня народин П. Куліша (П. Куліш народився 27 липня 1819 р.).

„Кожний народ шанує своїх великих людей, що спряли розвитку його науки, що торували шлях до кращого майбутнього. Проте так повелось, що не до діячів української культури так підходять: є деякі, яких прийнято побільше і при любій нагоді ляти, значення їх творчости та громадської діяльности й поменшувати, а хиби прибільшувати, а то й просто вигадувати. — Пише невідомий автор. — До таких належить і Куліш — постать складна, суперечлива, мінлива, задиркувата, іноді занадто відверта й не обережна".

„Діяльність його охоплює мало не шість десятків років і припадає на час посиленої реакції в Росії. Перебуваючи на першій лінії боротьби за право на існування рідного народу, допускався іноді збочень в тактиці чи діях, але ніколи основних переконань і поглядів не міняв".

Наводячи дані про арешт і заслання П. Куліша, автор памфету продовжує: „То ж дивна „іронія долі", коли тепер ленінська рівність націй мов і забезпечується на ділі, Куліша — борця за рівноправність націй і мов, передового вченого того часу і досі трактують так, як за царизму".

Пишучи про спроби протиставити Куліша Шевчен-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Відбувся бенкет Відділів Національностей Республіканської Партії в Ню Джерзі

Ірвінгтон, Н. Дж. — Минулої неділі, 5-го жовтня, відбувся тут річний передвиборчий бенкет Відділу Національностей Республіканської Партії стейту Ню Джерзі, членом якого є Український Стейтовий Республіканський Комітет під головуванням Мирона Леськова. Цей бенкет підготовив і ним проводив Мирон Леськів, який займає теж пост голови Відділу Національностей стейту Ню Джерзі, а майстром церемонії був Тома Кін, стейтовий конґресмен Ню Джерзі. Бенкет, в якому взяло участь понад двісті осіб, представників біля двадцять національних груп, відкрив Мирон Леськів, після вступного слова якого перебрав провід бенкетом Тома Кін. Голоним промовцем на бенкеті був відомий приятель українців конґресмен Едвард Дервінські з Чикаґа, якого представив головний касир УНСоюзу Петро Пуцило, сам мешканець Чикаґа, а тепер голова Ради Українського Стейтового Республіканського Комітету. У своїй промові конґресмен Дервінські закликав піддержувати кандидатів Республіканської Партії, яка, за словами промовця, мала і має багато більше зрозуміння до національних груп та їх намагань допомогти країнам їхнього походження. Другим промовляв до зібраних представників національних груп Ляшльо Паштор, колишній борець за волю Мадярщини, який перейняв недавно керівний пост у Відділі Національностей Крайової Республіканської Партії.

Після цих промовців склали короткі привіти кандидати на адміністративні виборчі пости повіту і стейту, а довші промови виголосили: д-р Роберт Мілябі — амбасадор ЗСА до Бурунді, та д-р Раул Комасанос — представник Кубинського Республіканського Комітету, який зацитував слова кардинала Міндсенті, що ніколи не можна тратити надії на визволення. Вкінці промовляв кандидат на сенатора з Флориди Реймонд Молінас, теж кубинський патріот, я-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Цієї п'ятниці в „Тавн Гол" відбудеться концерт Романа Рудницького

Ню Йорк. — У п'ятницю 10 жовтня 1969 р. точно о год. 8:30 вечора розпочнеться у концертовій залі Ню Йорку Town Hall при 113-123 Захід 43 вулиці, між Бродвеєм і 6 евеню, концерт-речиталь молодого українського пяніста-віртуоза Романа Рудницького, носія багатьох, у тому й міжнародних, нагород, якого столична голляндська газета назвала феноменальним, а берлінський „Ді Вельт" захоплювався його „подивугідною надзвичайною універсальністю". У програмі, виданій з нагоди цього концерту-речиталю дирекцією „Тавн Голу"-у подані біографічні дані про Романа Рудницького, з зазначенням, що він походить із української мистецької родини Антона Рудницького та Марії Сокіл, з переліком шкіл і професорів, у яких він студіював музику, а також його нагород на різних конкурсах. Хоча Роман Рудницький виступав уже, здається, в десятках міст Америки, однак, цей його концерт-речиталь у Ню Йорку є першим офіційним дебютом у цьому місті, що й зазначено в програмі з „Тавн Гол". Роман Рудницький у першій частині концерту виконає твори Баха-Бусоні, Равеля та рідко через велику технічну складність виконувану Сонату, Опс 10 з 1931 р. свого батька д-ра Антона Рудницького, яку в Ню Йорку можна буде почути вперше. У другій частині після перерви Роман Рдницький виконає твори Шумана і Стравінського. Квитки можна набути в касі „Тавн Гол" в ціні від 2 до 4 дол. перед концертом. До диспозиції Романа Рудницького на цьому концерті буде фортепіян марки „Стейнвей".

Роман Рудницький

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Фермент серед студентів

Коли на останній пресовій конференції запитали президента Ніксона, чи знає він про заповіджену американськими студентами нову серію демонстрацій, Ніксон сухо відповів, що він не контролює університетських кемпусів, але ніякі студентські виступи не матимуть впливу на його політику. У тій заяві скривалось недвозначне звернення на адресу президентів університетів, адміністрації й факультетських рад, що це вони відповідальні за спокій у своїх школах, і, з другого боку, була це пересторога на адресу студентів, що вони помиляються, коли думають, що своїми заворушеннями можуть змінити хід державної політики.

Студенти завжди були, є і будуть податливими на крайні гасла, які мають посмак сенсації і дають поштовх до виявлення „активности". Студенти завжди і всюди керувалися і керуватимуться передусім настроями, а щойно після того — розумом і розважливістю. Студенти завжди й всюди неначе „принципово" проти існуючого державного чи громадського проводу, бо це вже такий закон природи, що „діти" бунтуються проти „батьків". В'єтнамська війна була неначе патиком, застромленим у те студентське муравлище, не тільки тому, що студенти безпосередньо заінтересовані в тому, щоб не йти на війну, але й тому, що та війна змобілізувала кадри політичних аґітаторів, що почали діяти на пригожому студентському ґрунті. До існуючих раніше приєднались новозасновані організації, як „Новий мобілізаційний комітет для закінчення В'єтнамської війни", „Студентський мобілізаційний комітет", „Комітет за в'єтнамську мораторію" і т. д. Найрадикальнішою з тих організацій є „Студенти за демократичне суспільство", яка пропаґує і — за звітами Федерального Бюра Інвестиґацій — підготовляє насильницькі революційні заворушення.

Алеж увесь клімат в країні і, зокрема, в американських високих школах змінився не по лінії радикалізації, а по лінії застанови й заспокоєння. Передусім — постала реакція серед самої молоді. Організація „Молоді американці за свободу" заявила, що скаржитиме до суду школи, себто відповідальних за спокій президентів і ради тростистів, якщо внаслідок дій радикальних студентських організацій буде перерваний нормальний хід навчання. Отож заворушення, мабуть, будуть уже розгрою не тільки між студентами і владою, але також між студентами і студентами. Заповіджений на 20 вересня страйк у стейтовому Мишиґенському університеті в Енн Гарбор провалився, бо з-посеред 31.000 студентів з'явились в університетських залях тільки 2.000 — після чого страйк відкликано.

З другого боку — багато коледжів і університетів ідуть по лінії найменшого спротиву, і воліють леґалізувати одно- чи дводенні страйки студентів, під умовою, що вони відбудуться спокійно, аніж забороняти їх і ризикувати голосні авантури. Названий „Комітет за в'єтнамську мораторію" проголосив на 15 жовтня одноденний страйк по всех високих школах на знак свого невдоволення з продовжування війни. Колумбійський і Принстонський університети проголосили, що в той день не буде навчання, Пенсильвенійський університет повідомив членів факультету, що він дозволить не переводити в той день викладів, якщо даний професор це запропонує, Бентлі-коледж у Мессачузетсі приєднався до університетів Колумбійського та Принстонського, і загалом припускають, що коло 500 високих шкіл з-посеред 2 300 15 жовтня ц. р. будуть „страйкувати". Той демонстраційний страйк має відбутися тихо і спокійно, і кілька сенаторів з групи „голубів", як ось демократичні сенатори Юджин МекКарті і Едмунд Маскі чи республіканський сенатор Чарлз Гуделл, заповіли, що вони сприяють тому страйкові. „Новий мобілізаційний комітет" плянує на 15 листопада „марш на Вашинґтон", щоб відбути демонстрацію у найближчому сусідстві Білого Дому.

Все це ніби в леґальних межах, з користуванням конституційною свободою зборів і слова. Але президент Американської Виховної Ради д-р Логан Вілсон твердить, що „в повітрі висить клопіт", побоюючись, що власне зворот в американській громадській думці проти студентських авантур спонукає авантурницькі організації проявляти свою „силу". А „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 13 жовтня стверджує, що хоч не можна всього того руху приписувати виключно комуністам і їхнім фондам, безумовно він у великій мірі сприяє комуністам.

Ярослав Курдидик

ОБОСІЧНІСТЬ МІЛІТАРНОГО БЮДЖЕТУ ЗСА

Вже довший час довкруги мілітарного бюджету ЗСА ведуться запеклі дебати. Як відомо, президент Ніксон домагається на оборонні цілі 80 мільярдів долярів, а секретар оборони Лерд саме проголосив, що першою бюджетовою ощадністю буде скорочення військової сили. Спершу було подано, що це скорочення не перевищить 100 тисяч вояків, але тепер цю цифру майже подвоєно.

Скорочення військової сили мало б заощадити півтора мільярда долярів, а припинення будови деяких військових інсталяцій принесло б ще півтора мільярда. Однак преса закидає Лердові, що цією своєю „превентивною ощадністю" він намагається з а б езпечитися проти чергових евентуальних скорочень військового бюджету, мовляв, я зробив те, що уважав за найдоцільніше, але всякі дальші скорочування можуть переставити національну оборону ЗСА на дуже небезпечний курс.

Як виходить, „превентивна ощадність" секретаря Лерда знайшла належний відгук у правлячих колах, бо досі, за вийнятком хіба т. зв. професійних пацифістів і недоскубаних „голубів миру" ніхто не наважується ставити домагань скорочувати програму будови „розподільних ракет" МІРВ, яка досягає 17 мільярдів долярів, як також не обмежено видатків — 11 мільярдів долярів — на досліди і розбудову АБМ, цієї, як її називають, масової і ґльобальної системи протиракетних ракет.

Із заяв Пентаґону виходить, що навіть після закінчення війни у В'єтнамі, яка коштує ЗСА 25-30 мільярдів долярів річно, приблизно таку саму суму прийдеться видати на те, щоб відновити зужиті або перестарілі типи найрізнороднішого озброєння, яке використовується нині на тому обширі. Далі кажуть, що ЗСА мусять бути приготовані до того, що на котромусь із трьох „невтральних обширів" може спалахнути гаряча війна. Тут береться до уваги Европу, Близький Схід і Латинську Америку, при чому передбачається, що відкриття нового фронту може бути так само, а може ще й більш непопулярне в ЗСА, як нині війна у В'єтнамі.

Президент Ніксон доручив окремій економічній комісії, створеній з найкращих фахівців, п р о с тудіювати проблеми внутрішньої і зовнішньої оборони ЗСА, маштаби нуклеарної, як також аспекти „обмежених воєн", і щойно після основного дослідження розподілити бюджет у залежності від розплянованих цілей.

З цього приводу американська, а також преса вільного світу пригадує Урядові ЗСА, що Москві довіряти не можна і наводить маркантні приклади. Перший — це розмова президента з Громиком під час кубинської кризи, коли цей цинічний гіпокрит запевняв Кеннеді, що на Кубі немає ніяких большевицьких ракет, тоді як американська розвідка мала найдокладніші відомості і знімки з точним їх розміщенням. І другий проклад, — що совєтська агресія проти Чехо - Словаччини відбулася дослівно за день після того, як президент Джансон прийняв запрошення відвідати Совєтський Союз і заініціював переговори „на вершинах" про контролю атомової зброї. Очевидно, що плян поїздки през. Джансона був негайно відкликаний, коли в Вашинґтоні довідалися про наїзд на Чехо - Словаччину.

Логічно треба припускати, що відложення розмов у справі контролі атомової зброї дало президентові Ніксонові майже рік часу, щоб осягнути певний поступ у розбудові тієї зброї. З черги дуже корисними для теперішнього Уряду виявилися зудари на китайсько - совєтському кордоні. Китай, як вважають знавці цього азійського обширу, ще й досі не визбувся остраху, що й до нього Москва може застосувати „доктрину Брежнєва" — через безпосередню або посередню інтервенцію. З другого боку, Москва зі своєю тоталітарною системою не може офіційно признатися до зроблених помилок, між ними найбільшої — нагінки і збройних виступів проти Китаю, а також окупації Чехо - Словаччини.

Вже є підтверджені вістки про те, що поза лаштунками Кремлю відбуваються завзяті змагання між клікою, яка гостро засуджує політику насильства, і другою клікою, яка уважає, що й далі треба вести політику сили та доконаних фактів. І якраз оця друга кліка, що під сучасну пору тримає у своїх руках стерно влади, вимагає не сповільнювати розбудови та вдосконалювання ракетної зброї і бойової фльоти, виходячи із заложення, що Захід слід тримати під подвійним натиском — ракетами із суходолу і фльотою з морів.

У зв'язку з цими вістками адмірал Гайм. Рікавер уже не раз дораджував, керуючись своєю стратегічною далекозорістю і передбачливістю, що ЗСА мусять робити все можливе, щоб не залишитися позаду СССР, який уже має на 230 підводних човнів більше, а до 1970 року готовий наздогнати ЗСА у побудові атомових субмарин і в роках 1973-1974 зрівнятися з Америкою в субмаринах типу „Поляріс".

В своїй останній заяві перед журналістами адмірал Рікавер висловився, що Совєтський Союз наполягає головним чином на розбудову підводних човнів, маючи на увазі — у випадку війни зі Заходом — повести піратський терор за таким приблизно зразком, як його вела німецька підводна фльота, паралізуючи альянтське судноплавство.

І справді, дивним і незрозумілим фактом видається, що в той самий час, коли такий авторитет, як адмірал Рікавер, „батько американської атомової п і д в одної фльоти", дораджує докласти всіх сил, щоб і надалі тримати в своїх руках першенство на морі, лібералі та їхні прихвосні ведуть безуґавну кампанію за „обчімхування" американських збройних сил усіх видів, починаючи від фльоти, яка з 850 кораблів має скоротитися до 750, летунства — на 50 тисяч, з унерухомленням 240 бойових літаків, корпусу морсь-

(Закінчення на стор. 3-ій)

ВІДПОВІДЬ УКРАЇНСЬКОГО ПУБЛІЦИСТА

(Стаття Р. Рахманного в англомовному часописі „Оттава Джорнел")

Англомовна щоденна газета „Оттава Джорнел", що виходить у столиці Канади Оттаві, вмістила статтю Романа Рахманного п. н. „Підпільне совєтське видання розповідає про все". Темою статті є „Хроніка: Рік Прав Людини в СРСР". Це машинописне видання, яке появляється нереґулярно в Совєтському Союзі і вміщує всякі інформації про випадки порушування прав людини совєтською владою.

Роман Рахманний пов'язує свою тему з піснею „Інтернаціонал", що деякий час побуджувала трудові маси царської Росії і в початковому періоді СССР своїми обіцянками про „гідність і людські права для кожної людини в майбутньому справедливому суспільстві під прапором комунізму". Ця пісня закликала своїх визнавців покладати свої надії не на Бога, не на володарів та героїв, але на власні сили.

„Сьогодні, через 50-кілька років, в час, коли комуністи закріпилися у восьми країнах світу, мешканці Совєтського Союзу все ще наздоганяють цей несхопний ідеал. І вони роблять це, — пише Р. Рахманний, — буквально власними руками".

Бо щоб поінформувати одні одних про події в їхній великодержаві та в широкому світі, чи про свої зажалення або про порушення людських прав в СССР, „група громадсько - свідомих совєтських мешканців видає друкований на машинці журнал і розповсюджує його з рук до рук". Вони роблять це тому, що усі засоби поширювання інформації знаходяться в руках диктаторської партії: друкарні, папір, радіо, телевізія, преса, пошта, а над усім цим — всевладна цензура. Хто прагне видавати щось, той мусить обмежитися писальною машинкою і міміографом, але й ці прості машини не легко роздобути. „Тому нічого дивного, що українські вільнодумці мусіли вживати засобу з епохи ще до Гутенберґа: вони переписували нецензуровані писання ручно. За свої зусилля вони отримали тяжкі присуди у Львові 1966 року: до семи років примусових робіт".

Далі Р. Рахманний у своїй статті в часописі „Оттава Джорнел" описує підпільне видання „Хроніка", редактори якого вирішили продовжувати його і в 1969 році, хоча Рік Прав Людини закінчився ще в грудні 1968 року. Бо порушування прав людини совєтськими властями триває далі з не меншою силою. На це „Хроніка" подає багато фактичних даних: з території Росії, України, Мордовії і прибалтійських країн. Рахманний підкреслює, що редактори „Хроніки" спокійно, „без емоцій віднотовують теж трагічні самоспалення тих совєтських громадян, які вже не могли переносити тягару тоталітарної системи. Студент, що спалився в Ризі... під місцевим пам'ятником Свободи, і Василь Макух, учитель і батько двоїх дітей, що спалився на площі в Києві... з закликом: „Хай живе вільна Україна!"

Автор статті в „Оттава Джорнел" переповідає заклик редакторів „Хроніки" передавати дописи до цього видання особам, що „доставили вам примірник „Хроніки", але не пробувати досліджувати ввесь ланцюг зв'язку, „щоб вас не запідозрено як поліційного шпиґуна".

Роман Рахманний робить висновки: „В мисленні вільнолюбних людей у Совєтському Союзі викликано ланцюгову реакцію... вони хочуть бути краще поінформованими людьми і хочуть ділитися своїми знаннями зі своїми співгромадянами про становище прав людини під червоним прапором". Від усього видання віє оптимізмом, пише Р. Рахманний: „Читач усвідомлює, що там є дуже багато чесних людей, як і він сам, які мають відвагу і людську гідність, що її не всилі придушити навіть потужна совєтська державна машина".

Таким чином в СССР „постійно в і д р оджується громадська думка, яка кидає заклик спільноті тотально поневолених умів. Себевислів є конечністю життя здорової людини; режим не дозволяє такого законного вияву, тому мислячі люди вдаються до нецензурованих видань. „Таким чином, боротьба за права людини в СССР триває далі", кінчає свою статтю в „Оттава Джорнел" Роман Рахманний.

Посередньо його стаття є відповіддю на цьогорічні напади совєтської преси — української та російської — проти нього та інших українських політичних діячів. Це позитивна відповідь — без полеміки, без плямування будь - кого; це просто правдива інформація про дійсність в СССР на підставі досліджених фактів. А вони голосніші за всякі вигадки — зокрема, якщо адресовані чужомовним читачам, які не ознайомлені з обстановою в Україні та в інших совєтських республіках. Вміщена майже напередодні приїзду міністра закордонних справ СССР А. Громико до Оттави, ця стаття пригадала своєчасно канадійській громадськості справжній характер володарів СССР та справжню дійсність, яку вони створили для кільканадцяти народів і країн Східньої Европи й Азії.

Н. О.

Марія Гарасевич

ПІСНЯ ПРО ПОВСТАНЦІВ

(„Р 33" Нестора Ріпецького)

(1)

Немов якісь фантастичні доісторичні дикі потвори зчепилися два загарбники в смертельній гризні, видираючи один одному, ними розшарпану, стікаючу кров'ю жертву. Після того, що творили ці криваві бестії на нашій землі, можна було втратити віру в людину, стати песимістом і циніком, якби не яскраве світло правди й людської гідности, що непереможно палало на ватрі ідей, патріотизму й людяности поневоленого українського народу.

„. . . Земля стрясалася під пошмагами війни, мов тіло засудженого на хльосту. Неповинно засудженого",— каже автор книжки „Р 33" Н. Ріпецький. На цій неповинно засудженій землі не хотіли помічати її народу, його долю вирішено в Берліні і Москві. Але народ не хотів покоритися вирокові й перекреслював його законом власної волі й права. І це, як вписував свій власний закон в історію український народ, лягло в основу книжки Нестора Ріпецького „Р 33", яка вийшла друком у першій четвертині 1969 року накладом видавництва „Гомону України" в Торонті.

Книжку видано чепурно, дбайливо й солідно.

У твердій обкладинці з мистецьким оформленням та портретом автора роботи В. Ласовського, справляє вона гарне враження.

Книжка охоплює 24 „оповідання", як написано під заголовком Проте назва оповідання тут не слушна. Вона відноситься лише до першого — „Буда з червоними очима", яке тематично існує в цій книжці цілком окремо, а всі інші найближче стоять до нарисів.

Ще в гімназійні роки Н. Ріпецький почав свою літературну творчість як поет. Мені не довелося познайомитися з його поезіями, але вплив поета виразно позначився на його прозових творах, особливо на останній його книжці „Р 33", яку можна назвати піснею про повстанців. Це відчував і сам автор, бо з 22-ох нарисів, п р и свячених повстанській боротьбі, він аж шість назвав піснями: „Пісня про засніжену чоту", „Пісня про смерть", „Пісня про співучі поля", „Пісня про рідні прапори", „Пісня про золотий круг" і „Пісня про радість". Піснями можна назвати й деякі інші нариси. Наприклад, „Напис на пам'ятнику". І справді, Н. Ріпецький у „Р 33" не оповідає про повстанців, а оспівує їх з любов'ю та пієтизмом.

Мистецька манера Н. Ріпецького своєрідна, логічно зумовлена його душевним настроєм, напруженістю пережитого, в и с т раждáного власним досвідом і досвідом соток тисяч патріотів, які віддавали життя за ідею: „Ми збіглися з різних сторін, з різних сіл і міст. Всіх нас зігнала разом одна й та сама доля, одна й та сама ідея. . . . Ми ідею чуємо, як себе самих. Ми чуємо, як вона свердлиться хробаком впертим у мозку; як, вона надпливає . . . з усіх сторін нашої землі". (стор. 33). Ця ідея має конкретну, чітко скристалізовану мету:

„За таку Україну ми воюємо, щоб вона українською була. Щоб української людини ніякий ворог не напастував . . . Щоб кожен, хто . . . на Україні живе, був людиною" (стор. 35).

На його творі позначилися патетизм, народність, романтизм та імпресіоністичність образности. Перші три чинники — це характеристичні риси життьової правди українських п о встанських змагань, які автор з тонкістю мистця вичув і вілив у свої твори. Імпресіоністичність образности — це вже суто індивідуальне сприйняття автором подій та довколишнього світу. Ось як змальовує автор картину бою у „Волинянці":

„Люди, вони і ми, мовчали, як статуї, оживлені незнаним чаклуном. Тільки скоростріли говорили своєю жаскою мовою, а зриви гранат були, як стогін розбитих дзвонів.

„Ліс плакав. Листя, неначе величезні сльози, обпадало з поранених дерев, а зелена кров вливалася в спраглу землю, мов у горло кошмарної потвори" (стор 23).

Змальовуючи г е р оїчний вчинок дівчини на стор. 24, автор каже:

„Її фінка сміялася, реготалася аж захлистувалася непереможним сміхом...

Від блиску, що променював з її очей , прояснів простір. І не бачили ми нічого, тільки прапор чорного волосся перед нами, не чули ми нічого, тільки божевільний регіт її фінки".

У „Напис на пам'ятнику" автор передає настрій у воєнну хуртовину таким імпресіоністичним малюнком: „З-за обрію надходило кострубате невідоме, і його таємничі очі світилися попід хмарами зеленими вогниками". (стор. 221).

Н. Ріпецький володіє сильними мистецькими засобами. Його порівняння й епітети подекуди несподівані й яскраві: „слова котилися, як гільзи з вистріленик набоїв", „Сергій повз дозаду, як призначення", „у кімнаті висів вечір, як дим", „божевільні зорі", „доля повстанська закосичена" і т. д. Для нього характеристичний кольоритний короткий, напружений малюнок та лаконічність речення. Мова творів багата, з великим впливом галицького діялекту (що не робить їй шкоди), але неприємно вражає якась дивна н е о п равдана засміченість варваризмами: судьба, кунпт, парняга, презент, окови, шутки, опитний, бамбетель і т. д. та мовна неакуратність: „казалось" — замість оповідали, „з чорним, як у галки, волоссям" — в чорним, як галка, волоссям", „подивляв" — захоплювався, „так мовити" — так би мовити і т. д.

(Закінчення буде)

Михайло Прокопів

З ГОРОДИСЛАВИЧ — У СВІТ ШИРОКИЙ

(13)

З Городиславич були покалічені або вбиті у цементових млинах Армроду такі мої краяни: Кузь Єварич, убитий 1913 року, належав до Братства св. о. Миколая, Відділ 124 УНС — забезпечений на 500 дол., з того записав на батька Івана 200 дол., на матір 200 дол. і на похорон 100 дол.; Ілько Олійник, спалений у цементовому млині у Фоґесвіллі, Па., 11 вересня 1918 року — член Братства св. о. Миколая, Відділ 124 УНС, залишив 1.500 дол. забезпечення жінці і дітям; Панько Оленців, задушений димом у млині в Фоґесвіллі — не був забезпечений; Сенько Татарин, втратив око під час праці в каменоломі в Армроді — не мав забезпечення і не одержав ніякого відшкодування від компанії. Компанія за вбитого в її фабриці робітника давала лише на похорон 100 дол.

Таких смертей і каліцтв були тисячі по цементових млинах і по інших підприємствах. Усі ці факти загубилися в архівах індустрійних компаній. Пригадую цих кілька прізвищ, щоб показати, в яких тяжких умовинах доводилось працювати колись нашим людям в Америці. Мушу додати, що великою поміччю для іміґрантів українців була допомогова діяльність українських організацій, які врятували багато родин від безпросвітніх злиднів.

Засновниками згаданого мною Братства св. о. Миколая в Армроді були: Іван Онушко, Кость Радьо, Дмитро Бала — довголітній член і секретар цього ж Братства. Для Армроду й околиці була збудована в Нортгемптоні, Па., 1902 року українська греко-католицька церква св. Івана.

Усі ті місцевості, де поселювалися в перші десятиріччя наші старі іміґранти з Східньої Галичини, Лемківщини, Буковини, Закарпаття, ставали великими індустрійними містами, осередками українського життя. Українські іміґранти почали організувати свої культурно-освітні товариства. Вони будували церкви, засновували Союзи і їхні Відділи, Братства, „Січі", театральні аматорські гуртки, хори. З посвятою піддержували наші люди українські національні інституції в краю, зокрема „Просвіту" й Рідну Школу, допомагали будувати по своїх рідних селах народні доми, кооперативи, помагали інвалідам. Все це робили з почуттям задоволення, що не марнують свого життя, беруть також участь у підтримці визвольної боротьби українського народу.

Засновувані українськими іміґрантами національно-культурні і освітні товариства не мали нічого спільного з радикально-соціялістичною дурійкою „батька" українських соціялістів в Америці в особі Починка і редактора листівок „Гайдамаки" М. Хандоги. До того ж треба було вести безупинну боротьбу з галицькими москвофілами-кацапами із деяких підльвівських, бібрецьких, золочівських та поморянських сіл. Вони мали свою організацію „Братство Галицьких Русинів", що його лідерами були деяких з нюйоркських „бизнесменів" . . .

Українська молода іміґрація не задовольнялася своїм членством в рядах товариства „Гайдамаки". Вона творила й організувала громадське життя на основах і зразках, привезених із рідного краю, далеких від „гнилого" соціялізму. До першої війни у ЗСА існувала вже широка мережа Братств, Січей, Соколів та інших національних організацій. Діяли вони по всіх тих містах, містечках і селах, де поселилися меншими чи більшими гуртами українці.

У 1909-13 роках, коли президентом ЗСА був Вілліям Говард Тафт, на короткий час настала була криза. Наші люди робили все те, що попало під руку, і не квапилися шукати іншої, кращої роботи. Багато відпочивало, чекаючи, коли млини та фабрики, де вони працювали, знову підуть в рух. Такі кризи наставали в Америці часто перед виборами або по виборах. Тоді ж іміґрація до ЗСА трохи зменшилася і пожвавилася перед першою світовою війною.

В роки війни, з 1914 року, виїжджати до краю було неможливо, всюди було подостатком роботи, збільшилася заробітна платня. Робітникам платили золотими монетами. Але скінчилася війна, минувся добробут, і знову почалися кризи з безробіттям. Серед наших іміґрантів розгорнувся рух за поворот до Краю. Заощадживши по тисячі-дві долярів, вони виїжджали до рідних сіл, щоб починати там нове, краще життя. Купували на парцеляції чи в фільварку кілька моргів поля, будували хату, розводили господарство, але скоро переконувалися, що зробили помилку. Великого добробуту за привезені гроші не досягнули, дехто залишив в Америці дітей, ще інші звикли вже до американського способу життя, і так багато з них верталися знов за океан.

**

Попрацювавши в Армроді на цементових млинах до 1915 р., я в травні того ж року виїхав до Філядельфії, Па., де робітники заробляли краще. Там знайшов роботу у фабриці „The Baldwin Locomotive Works", де виробляли та складали паровози для Росії та інших альянтських держав. Згодом ця фабрика перенеслась до міста Едісон, Па., між Філядельфією і Честером, де побудовано багато приватних та державних фабрик, що виробляли амуніцію, як Westinghouse", General Electric" чи „The Baldwin Locomotive Works". У цих фабриках працювало понад 100 тисяч робітників, і знову ж більшість їх виробів ішли до Росії.

(Далі буде)

ВІСТІ З УККА

На Х Конгрес уже зголосились 200 делегатів

Дотепер у Канцелярії УККА в Ню Йорку зголосились кругло 200 делеґатів на Х Конгрес Американських Українців, що відбудеться 24, 25 і 26-го жовтня в Ню Йорку. Делеґати від організацій і від Платників Народного Фонду, які ще не зголосились, повинні зробити це якнайшвидше, бо Канцелярії потрібний час на публікування повного списку делеґатів. Зголошуватись листовно, а при потребі — тетелефонічно. Телефон Канцелярії УККА в Ню Йорку: (212) 924-5617.

Закінчився друк збірника „Х Конгрес"

У друкарні „Америки" у Філядельфії закінчено друк спеціяльного видання УККА, збірника „Х Конґрес Американських Українців". Головну частину цього видання становлять звіти з діяльности УККА за три роки: від липня 1966 р. до липня 1969 р. Президент УККА проф. д-р Л. Добрянський звітує про зовнішній відтинок діяльности Конґресового Комітету, екзекутивний директор УККА Й. Лисогір — про внутрішній відтинок, директор Канцелярії мгр. І. Базарко — про організаційні справи; про шкільництво — голова Шкільної Ради УККА проф. д-р Едвард Жарський, про фінанси — касир УККА д-р Я. Падох, про англомовні видання — головний редактор д-р В. Душник. Опубліковано також Звідомлення Контрольної Комісії, головою якої є мгр. І. Винник. Частину цього видання становлять оголошення-привіти від центральних організацій УККА, льокальних, приватних фірм, які своїми пожертвами в сумі понад 2,000 дол. спричинились до появи цього видання, присвяченого ювілейному, 10-му з черги Конґресові Американських Українців. Збірник ілюстрований фотодокументами.

Додаткові відомості про пленарні засідання і Конґресовий Бенкет у Ню Йорку

Пленарні засідання делеґатів і гостей Х Конгресу Американських Українців відбуватимуться 24 жовтня у п'ятницю і 26-го в неділю, в готелі „Комодор". У суботу 25 жовтня відбуватимуться рівнобіжні засідання Комісій і в готелі „Комодор", і в залях Українського Інституту Америки: 2 Схід 79 вулиця і 5 евню, де збиратимуться комісії з більшим складом. У суботу 25 жовтня Конґресовий Бенкет розпочнеться у великій залі готелю „Комодор" о 7:30 вечора, в „Гренд Бол рум". Делеґати, які вплатили 30 дол. вписового, мають право на полуденок у п'ятницю та на бенкет у суботу, без жодних додаткових коштів. Не делеґати, себто гості, які бажатимуть взяти участь у бенкеті, мають уже зголошуватись до Канцелярії УККА, вплачуючи за бенкет від особи 15 дол. Щоб оминути технічних неполадків, прохається бажаючих-гостей вже тепер зголошуватись письмово, або телефонічно, до Канцелярії УККА.

Не-делеґати, які бажають взяти участь у триденних працях Х Конгресу Американських Українців, мають вплатити разом за три дні 10 дол. на покриття адміністраційних та ін. витрат. Оплата в 10 дол. не покриває полуденку в п'ятницю та коштів бенкету в суботу.

Статутова Комісія УККА закінчила працю

Статутова Комісія після кількох нарад вже узглянила всі поправки і доповнення до Статуту УККА. Проєкт таких змін буде розісланий з Канцелярії УККА до всіх центральних організацій за два тижні перед відбуттям Х Конгресу Американських Українців для вчасного ознайомлення з ним проводів і делеґатів на Ювілейний Х Конґрес.

В Ню Йорку створено Діловий Комітет для відзначення 10-ої річниці смерти сл. п. Степана Бандери

Ню Йорк (О.С.). — На засіданні представників Організацій Українського Визвольного Фронту Ню Йорку й околиць, що відбулися 24 вересня ц. р. під головуванням інж. Мих. Шпонтака, вирішено створити Діловий Комітет для відзначення 10-ї річниці трагічної смерти Провідника ЗЧ ОУН сл. п. Степана Бандери. До Ділового Комітету увійшли представники Відділів ООЧСУ, СУМА, Українських Політичних В'язнів, Жіночого Об'єднання ОЧСУ, Т-ва кол. вояків УПА та Прихильників АБН в ЗСА з Ню Йорку й околиць. Відзначення 10-ї річниці смерти сл. п. Степана Бандери вирішено започаткувати Панахидою в Центральному Парку в Ню Йорку, на площі Бендшел при 72-ій вулиці та 5-ій евеню в суботу, 18-го жовтня 1969 р. о год. 12:30 по пол., яку відправить о. Иосафат Кузьмяк, ЧСВВ, з парохії св. Юра в Ню Йорку. На маніфестації виступлять сенатор Джан И. Маркі, проф. Іван Вовчук, п. Вільям Ларкін та інші. Опісля всі присутні перейдуть походом під совєтську місію до Об'єднаних Націй при Лексінґтон евню та 67-ій вулиці в Ню Йорку для відбуття Жалобно-протестаційної маніфестації з виступами запрошених гостей та пікетування з транспарентами проти червоної Москви за нищення Українських Церков, культури та народовбивство в Україні. Інформації для американської преси, радіо й телебачення виготовить п. Вільям Ларкін, який буде провадити пресовою конференцією в Ню Йорку та Вашинґтоні в суботу, 11 жовтня ц.р., де відбудеться також подібна Маніфестація. До співучасти зголосилися Міжнародна ПАБНА та Комітет Тижня Поневолених Націй. Діловий Комітет приготовляє відповідні летючки англійською мовою, як також заклик до українського патріотичного громадянства взяти масову участь в цьому протестаційному пікетуванні червоної Москви.

ВІДЗНАЧАТЬ 40-РІЧЧЯ ОУН СВЯТКОВИМ БЕНКЕТОМ

Аллентавн, Па. (І. Стасів). — Організації Українського Визвольного Фронту в Аллентавні, Па., завершили підготовку до відзначення 40-річчя боротьби ОУН. Святкування відбудуться в дні 11-го жовтня, о год. 7:30 вечора в „Амерекус Готел", при 6 вул. і Гамілтон, Аллентавн, Па. Урочистості започаткує о. монс. С. Тихачський з Нортгемтону й завершить о. прот. В. Чекалюк з Аллентавну. З головною доповіддю виступить проф. І. Вовчук. Мистецьку частину виконає тріо „Соловейко" СУМА з Філядельфії під проводом проф. Зої Маркович і вокальним керівництвом Антоніни Лисенко.

ЛІТЕРАТУРНІ ВЕЧОРИ МИКОЛИ ПОНЕДІЛКА В ЕДМОНТОНІ

Едмонтон. — В днях 11 і 19 вересня відбулись в залі св. Івана та в залі УНО літературні вечори Миколи Понеділка. Голова Т-ва Українців Самостійників К. Теличко тепло привітав гостя, який почитав свої нові гуморески. „Український Голос" з 24 вересня повідомляв, що вечори відбулися з великим успіхом, на першому було коло сотні осіб: „Миколу Понеділка в Едмонтоні за гостроту його слова надзвичайно люблять і шанують".

Нові видання

ДО ВСІХ УКРАЇНЦІВ

Український ілюстрований літературно - мистецький журнал „ВОЛОСОЖАР" (сузір'я Плеяди) з січня 1969 року почав виходити, як літературно-мистецький популярний журнал. Пишемо Вам щиро і відверто, що покищо передплати і пресфонду не вистачає навіть на покриття коштів друку і поштових видатків! Переважну більшість тиражу висилаємо безкоштовно у всі країни світу, де тільки живуть українці. Тим-то висилаючи листи чи нові матеріяли для „Волосожару", не забувайте його підтримати й фінансово!

Чому передчасно припинили своє існування журнали „Пу-гу", „Київ", „Пороги", „Арка" чи „Листи до Приятелів"? Тільки через те, що українці і „українці" не підтримали належно цих все таки корисних видань... Але „Волосожар" не збанкротує ні при яких умовах!! Ми ж віримо в свої сили, ми віримо в свої сили, ми вірили й віримо у свій народ, віримо в те, що нас зрозуміють українці (й інші „слов'яни"), зрозуміють і підтримають до глибини кишені. Не будьмо байдужими до „Волосожару", який сяє-палахкотить не тільки над чужими краями, а й над рідною УКРАЇНОЮ. Чи Ви зрозуміли нас, Шановні Сучасники? — Висилайте нам не тільки оповідання, поезії, статті, мемуари, листи, фотографії, а й... гроші, бо без них, як без повітря... Пам'ятайте, що кожна друкована сторінка в „Волосожарі" коштує понад 10 долярів. А де ж їх узяти? Вони, на жаль, не ростуть на вербі. Просимо також приєднувати нових передплатників і поширювати „Волосожар". Це стосується всіх, у кого ще б'ється українське серце... Річна передплата тільки 2 доляри, два прим. $0.50. Усі числа (за минулі роки, починаючи з 1957 р.) висилаємо за 1 дол.

Редакторів часописів і журналів просимо ласкаво негайно передрукувати це повідомлення „ВОЛОСОЖАРУ".

З належною подякою і дружнім привітанням —

Іван МАНИЛО

Наша нова адреса:
Mr. I. Manylo
Cumberland Rd.
Millville, N.J. 08332, USA

В Україні домагаються повернення П. Куліша в українську літературу

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

кові, про чорносотенний російський шовінізм М. Каткова, про обвинувачування цілого ряду українських культурних діячів минулого століття в „націоналізмі", в памфеті пишеться про це: „Говорити про „войовничий" націоналізм Куліша та інших в тодішніх умовах — це значить просто глузувати. „Войовничий" націоналізм справді тоді діяв, але націоналізм великодержавний, чорносотений. Отже, безпідставне обвинувачення діячів української культури минулого в націоналізмі тепер — це пережитки катковщини в наш час. Тільки вороги нашої культури, явні чи приховані, вороги дружби народів, або люди задурманені й необізнані з діяльністю Куліша, Драгоманова, Костомарова можуть тепер це говорити, а не марксисти-ленінці".

„Куліш та інші українські діячі тоді тільки відстоювали право свого народу на вільний розвиток ... Зажди стояли за рівноправність народів і, в міру своїх сил, сприяли цьому. Куліш довголітньою невтомною працею прокладав шлях для такого розвитку. Ось чому вороги рівноправности між народами виступали проти Куліша, Драгоманова, Костомарова з такою злобою, чому намагалися їх очорнити, створити проти них громадську думку".

„Куліш послідовно обстоював рівноправність між народами: він — автор листа - протесту проти антисемітських вихваток журналу „Иллюстрация", що його крім нього підписали: Шевченко, Костомаров, Марко Вовчок і Номис".

Багато місця автор памфлету присвячує справі відношення П. Куліша до Т. Шевченка та штучно створеної деякими совєтськими „літературознавцями" тези про „приборкування Кулішем революційної музи Шевченка". Наводячи ряд документів, уривків з листування та різних маловідомих матеріялів, невідомий автор доказує, що власне було навпаки, твердячи, що Куліш „не відкремлює себе від Шевченка, а виступає з ним одностайно ... Ніхто стільки не зробив для Шевченка - поета, як Куліш".

Деякі короткотривалі поступки Куліша російському царизмові, невідомий автор оправдує бажанням Куліша „посилити свої позиції" — цебто могти друкуватись, не бути висланим з України і могти виїздити закордоном.

„Слово правди Куліша, і слово правди про Куліша дійде до народу ... закінчує свій памфлет невідомий автор. — Віримо, що це слово буде сказано, як не в цей ювілейний рік, то пізніше, але буде сказано. І осоромляться хулителі перед лицем правди його. Так буде".

Цей новий захалявний документ публікуватиме в найближчих своїх числах паризьке „Українське Слово".

Український Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2 вул.

● **З Літературно-мистецького Клюбу в Ню Йорку** повідомляють, що в п'ятницю 10 жовтня відбудеться там авторський вечір Андрія Кігічака, кол. старшина УСС-ів, який читатиме спомини, нариси й гуморески. Початок о год. 8 веч.

ОБОСІЧНІСТЬ МІЛІТАРНОГО БЮДЖЕТУ ЗСА

(Продовження із стор. 2-ої)

кої похоти — на 20 тисяч і піхотинців та моряків — на 108 тисяч.

Очевидно, що всі ці заповіджені скорочення мають переходити через обидві палати Конгресу, і вже сьогодні, на основі вірогідних вісток, можна передбачати в зв'язку з тим різкий розподіл на тих, що розбудовою та вдержуванням на належній висоті американських збройних сил побоюються „зрушити економічний балянс" ЗСА, і тих, що без огляду на кошти хочуть бачити ЗСА такими, якими їм слід бути — наймогутнішою державою, що стоїть у проводі вільного світу.

4-го жовтня офіційно повідомлено, що Палата Репрезентантів схвалила на озброєння 21.35 більйона долярів. „За" голосували 311 конгресменів, а „проти" — 44. В бюджеті передбачено видатки на протиракетну оборону „сейфгард", на транспортові літаки, на бомбовики і нові бойові кораблі. Ліберальні конгресмени домоглися обмеження продукції хемічної і бактеріологічної зброї.

Сенат схвалив мілітарний бюджет на 1 більйон долярів менше, і різниці в обох проєктах мусять бути узгіднені на спільній палатно-сенатській конференції.

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що дня 4-го жовтня 1969 року, по короткій і важкій недузі упокоївся в Бозі на 95-му році життя наш Найдорожчий

БАТЬКО, БРАТ, ДІДУСЬ, ШВАҐЕР і ВУЙКО

бл. п. ВОЛОДИМИР МЕЛЬНИК

бувший залізничий урядник в Коломиї і начальник залізничого митного уряду в Снятині.

ПАРАСТАС відбудеться у вівторок, дня 7-го жовтня ц. р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні В. Канєвського при 3-ій і Вільзон вул. у Честер, Па.

ПОХОРОН з того ж похоронного заведення у середу, 8-го жовтня 1969 р. о год. 8:30 ранку, до церкви св. Духа, а звідти на цвинтар Непорочного Серця Марії у Линвуд.

Горем прибиті:

ЯРОСЛАВА КОБРИН зі сином ЮРІЄМ, донька
СОФІЯ МЕЛЬНИК, донька
РОМАН з дружиною ЛЮБОЮ і синами: ЯРОСЛАВОМ, РОМАНОМ і АДРІЯНОМ, син
ОЛЬГА МЕЛЬНИК, братова
СОФІЯ РАКОВСЬКА і БОГДАН КАНДЮК з родинами, сестрінка і сестрінок
Сестри і ближча і дальша родина в Україні

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Приятелями, що по короткій а важкій недузі, на 76-му році життя, упокоїлась в Бозі, в суботу, дня 4-го жовтня 1969 р.

наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

бл. п. АЛЬБІНА з ФЕРЕНЧУКІВ КОШАК

ПОХОРОН у вівторок, 7-го жовтня, о год. 8:30 ранку з похоронного заведення п. Марковича в Ню Гейвен до української Католицької Церкви св. Михаїла, а після Служби Божої Тлінні Останки будуть похоронені на цвинтарі Лаврентія в Ню Гейвен.

В глибокому смутку:

муж — МИКОЛА
доньки: НАДЯ ЛОДИНСЬКА з мужем ВОЛОДИМИРОМ, ОКСАНА ШУМИЛО з мужем ЯРОСЛАВОМ
внуки: ЛЮБА, БОГДАН, АДРІЯН, ОЛЕГ і БРАСН

У ДЕВ'ЯТИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п. о. прот. Д-ра Володимира Левицького

в ЧЕТВЕР, 9-го ЖОВТНЯ 1969 р. відправлятимуть

ПАНАХИДИ І ЗАУПОКІЙНІ ЛІТУРГІЇ

о год. 10-ій ранку, як слідує:
в БАВНД БРУКУ, над гробом на Українському Православному Цвинтарі і в Храмі Церкви-Пам'ятнику — о. С. Кендзерявий-Пастухів і о. М. Кохановський;
в Чикаґо, Ілл. в Катедральному храмі Пресвятої Покрови при вул. Айова — Арх. Григорій з Духовенством;
у Вунсакет, Р. Ай. в церкві св. Арх. Михаїла — о. прот. В. Коваленко;
в Ню Йорку в церкві Всіх Святих, при 11-ій вул. — о. протопресвітер І. Ткачук;
в Мінеаполіс в церкві св. Арх. Михаїла — о. митр. прот. М. Антохій з місцевим Духовенством.
Засмучена родина просить все Громадянство в цей день помолитися за спокій Душі Покійного о. Володимира.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. БОРИСА ДРАГАНА

складає 10.00 долярів на будову каплиці на Пластовій Оселі „Вовча Тропа" в Іст Четгемі, Н. Й.

МАРІЯ МАЛЕВИЧ

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. АНАСТАЗІЇ СУРМАЧ

нашої Незабутньої Приятельки і Куми жертвуємо 25.00 долярів на Фонд Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті.

МАРІЯ ДЕМИДЧУК, Бруклин
СОФІЯ ЛУЦИК, Торонто

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. ЄВГЕНІЇ ФЕРЕНЦЕВИЧ

складають 10.00 долярів на довершення будови каплиці на Пластовій Оселі „Вовча Тропа" в Іст Четгемі, Н. Й.

МЕЛАНІЯ і СТЕПАН ГРІЦИ

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. ЕМІЛІЇ МАРЧАК БАРАНСЬКОЇ

складаємо 25.00 долярів на Храм св. Софії в Римі.

●

Родині Покійної висловлюємо глибоке співчуття.

АЛЕКСАНДРА і ВАСИЛЬ БОЙКО

Відбувся бенкет Відділів Національностей...

(Закінчення зі стор 1-ої)

кий закликав всі національні групи до тісної співпраці для добра Америки і країн їх походження.

Майстер церемонії відчитав теж ряд привітів, які наспіли на цей бенкет, між ними привіти від сенатора Кліффорда Кейса, губернатора Пенсильвенії Шейфера, та кандидата на губернатора стейту Ню Джерзі Била Кегіла, який виправдав свою неприявність та закликав до посиленої виборчої кампанії, щоб допомогти президентові ЗСА Ричардові Ніксонові повести країну згідно з його багатонадійними плянами. Тома Кін, стейтовий конґресмен Ню Джерзі і майстер церемонії, представив приявним репрезентантів від поодиноких національностей, в тому і найчисленнішу групу українців, в якій були теж союзові діячі Теодор Трензелюк — голова Окружного Комітету в Перт Амбой, Антін Шаран — голова О. К. з Джерзі Сиаті, та секретарі відділів УНСоюзу Василь Оріховський, Йосиф Ярема і Микола Захарко. За президіяльним столом, де сиділи чільні представники національних комітетів та члени стейтового відділу Республіканської Партії, був разом із Мироном Леськовим і Петром Пуцилом теж Володимир Сохан, заступник гол. предсідника УНСоюзу, активний від довшого часу у виборчих кампаніях кандидатів Республіканської Партії.

З ІНІЦІЯТИВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АРҐЕНТИНИ

Буенос Айрес. — З ініціятиви Союзу Українок Арґентини під головуванням д-ра Лідії Макарухи-Іваницької відбулось в осередку Української Центральної Репрезентації спільне засідання представників понад 10 українських організацій. На тій міжорганізаційній нараді вирішено відзначити 1 000-ліття княгині України-Русі св. Ольги цього року, поєднуючи святкування з загальноукраїнським протестом проти сучасного переслідування окупантом в Україні наших церков і народу. Обрано Міжорганізаційний святковий комітет, до Почесної Президії якого запрошено представників Церков: Апостольського Екзарха для українців-католиків у Арґентині Владику Андрія Сапеляка, Впр. протопресв. о. Бориса Арійчука — Адміністратора УАПЦ в Арґентині та о. протоіг. Й. Галабарду, ЧСВВ.

Посмертні згадки

МИКОЛА БАЛУХ, член УНС Відд. 465 Т-ва І. Франка в Ляшін, Кве., Канада, помер 1 вересня 1969 р. на 67 р. ж. Покійний нар. в 1902 р. в Нагачеві, пов. Яворів, Україна, прибув до Канади в 1927 р. і став членом УНС в 1943 р. Полишив у смутку приятелів та знайомих. Приятелі і союзова громада відпровадили Покійного на Вічний Спочинок 5 вересня 1969 р. на католицький цвинтар в Ляшін.

Вічна Йому Пам'ять!

Т. Мороз, секр.

МАКСИМ ІНГЕЛ, член УНС Відд. 379, Б-ва св. Юрія в Чикаґо, Ілл., помер на 56-му році життя. Покійний нар. в 1913 р. в с. Криве, Сянок, Україна, прибув до ЗСА в 1950 р. і став членом УНС в 1950 р. Полишив в смутку дружину Софію та сестру Марію. Рідня, приятелі і союзова громада відпровадили Покійного на Вічний Спочинок до церкви св. Николая а відтак на цвинтар св. о. Николая.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Семків, секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Атомова експльозія на Амчітці не спричинила землетрусу ані радіяції

На острові Амчітка, в Алеутськім архіпеляґу відбулася пробна воднева експльозія. На світлині частина цього острова морських левів.

Острів Амчітка. — Комісія Атомової Енерґії перевела пробну експльозію під землею на острові Амчітка з групи островів Алеутських, що на південному сході від Аляски. Проба цієї бомби, що мала силу 1.2 меґатона, відбулася з повним успіхом і не спричинила землетрусу, який часто буває на островах цього архіпелягу, ані не спричинила радіяції над цим островом. Численні групи вчених і місцевого населення протестували проти цієї пробної експльозії, боячися землетрусу і радіяції. Протестанти побоювалися, що пробна експльозія спричинить в океані такий сильний струс і такі високі хвилі, які порушать той балянс вод, який там існує, і загрозить існуванню деяких тварин, головним чином видри морської. Покищо не можна було ствердити, як почуваються видри після експльозії.

ЗАКЛИК

Покійний св. п. інсп. Василишин Іван з доручення ініціятивної групи колишніх мешканців Городенки і Городенського повіту, які зібралися були в Торонті в 1966 р., піднявся був зібрати і опрацювати матеріяли, які мали лягти в основу видання Альманаха - збірника про Городенку і Городенщину. Покійний багато натрудився у підготові надісланих матеріялів і дуже жалів, що не вдалось йому довести цього діла до успішного кінця.

Від смерти покійного проминув вже рік, і щоб справу Альманаха таки успішно закінчити, діловий Комітет в складі д-ра Гнатчука Миколи, Куровицького Ераста, Никифорука Василя і проф. Бачинського Михайла прийняв рішення зайнятися виданням Альманаха. Зібрана досі готівка надто скромна, щоб приступити до друку книги.

Звертаємося оцею дорогою до всіх наших земляків, замешкалих в ЗСА і в Канаді, зокрема до лікарів, інженерів, купців і промисловців, які вийшли з нашого повіту, щоб своїми пожертвами дали змогу приступити до друкування книги. Зазначуємо, що всі пожертви на Видавничий фонд будуть видруковані в книзі. Пожертви проситься пересилати до „Самопомочі" в Ню Йорку,

Ч. конта 2461
"Selfreliance," 98 Second Ave., New York, N.Y. 10003.

За Діловий Комітет:
Д-р Микола Гнатчук
Проф. Михайло Бачинський

Листування проситься слати на руки проф. Михайла Бачинського:
M. Baczynsky, 29 Coffey Pl., Kingston, N.Y. 12401

ТАРЗАН, Ч. 6258. Схоплення товстої Країми

Під час коли Країма дрімала біля її ваду-вогнища, Тарзан і навахи мовчки наскакують...

Легше, аніж я сподівався! Тепер — занести її на гелікоптер, поки прокинуться мото-моти!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

П'ЯТНИЦЯ, 10-го ЖОВТНЯ 1969 р.

НЮАРК-ІРВІНҐТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 371 Відд., о год. 7:30 веч. в залі УНДому, 140 Prospect Ave., Irvington, N. J. Прохається чл. вплачувати вкладки на зборах. — Стефанія Стеців, пред., Марія Герус, кас., Ю. Варанюк, фін. секр.

СУБОТА, 11-го ЖОВТНЯ 1969 р.

АМСТЕРДАМ, Н. Й. Місячні збори Т-ва І. Франка — 266 Відд. о год. 7:30 веч. в Горожанськім Клюбі при 3-5 Теллер вул. Є важні справи до полагодження, тому проситься чл. прибути. — В. Труфин, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя 270 Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі при 96 Фліт вул. Проситься прибути на збори і вирівняти вкладки. — А. Шаран, М. Баран, С. Островський.

НЕДІЛЯ, 12-го ЖОВТНЯ 1969 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 367 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр. Амер. Клюбі. Проситься членів вирівняти залеглі вкладки і приєднувати нових членів. — П. Дзюба, гол., Т. Песко, кас., В. Попович, секретар.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Збори С-ва Пресв. Богородиці — 36-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в залі Укр. Амер. Клюбу при 292 Гадсон Аве. Проситься прибути на збори і вирівняти вкладки. — Марія Філяс, пред., Катерина Ярославська, кас., С. Гунька, секр.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила